

ירושלמיות  
מאוחדת |  
הקצינים מאחורי  
מבצע

# מאה שערים נפתחים

יארמולקע  
ירוקה' ו'מלחמת  
יום שישי  
משחזרים



"פתאום היתה קריאה בקשר 'אנחנו רואים את השטיבלאך', כולנו התרגשנו ו  
לרגל ציון חמישים שעות לשחרור מאה שערים ואיחוד ירושלים שבים  
הקצינים, המפקדים, הבלשים והחיילים ה"חרדים" שהשתתפו בקרב על  
השכונה לרגעים הגדולים ולשעת השיא שבה הונף הדגל הכחול-לבן מעל  
'ישועות יעקב' לקול קריאת 'הר הזבל בידינו' | מיוחד





## כבר באביב של שנת תשע"ז

היה ברור לכל כי המלחמה במאה שערים בלתי נמנעת. במשך תקופה ארוכה של כמה חודשים הגיע עוד ועוד מידע מודיעיני מהשכונה על כך שכוחות 'אהל שרה' חוצים בהמוניהם את תעלת 'לונצ'ערס' ומזרימים טיטולים לעבר חצי האי תנועה בסמוך לגבול עם (שבטי) ישראל.

מטולי 'האגיס' הוצבו גם במיצרי בהר"ן והמעבר בהם נחסם לכלי נשק ישראלים. לא הועילו הלחצים הנורבגיים לפתיחת המעברים וחיילים חרדיים שבקשו לחלוף במקום במהלך אותה תקופה נקלעו פעם אחר פעם לניסיונות לונצ'ערס אכזריים מצד ילדי חאלאקה שניסו לשלוף אותם מהקיטבג תחתיו כרעו, על מנת לבצע בהם שפכים. מיום ליום גברו הקריאות מצד גורמים מהקואליציה ומהאופוזיציה כי על הממשלה לצאת לפעולה.

מנגד, בשידורי 'קול ברע"מ(ה) משערי חסד' נשמעו בוימל ומנקס מתרברבים כי בסיום ההפגנה והמלחמה ישליכו את כל הצפרדעים לכביש, דברים שהטילו מורך רב בלב העם. המתח הלך וגבר ואווירה קדורנית ריחפה ברשתות. ראשי מערך שילוב החרדים בצה"ל הטיחו שוב ושוב ברמטכ"ל ובשר הבטחון כי הם אינם עושים די בכדי לפתור את המשבר.

המצב נעשה חמור יותר ויותר. בתיעודים שהתפרסמו ביום הפורים של אותה שנה נראו שוטרים על מנופים, מסירים מדי צבא שנתלו לייבוש על מרפסות במאה שערים. תיעודים אחרים שהפיצו יחידות

הסתערנו ובצענו נטרול. בלשים במלחמת יום שישי

קומנדו מ'תורה ויראה' על מנת להמחיש את נחישותם ואכזריותם, הראו כיצד מדי צבא שבלו משמשים להם כחומר דליקה למדורת ל"ג בעומר. סבלנותם של נערי התקשורת החרדיים פקעה, והם דרשו תגובה.

תקופה זו, שעתידה להיות מוכרת מאוחר יותר בכינוי 'תקופת ההסתגלות' או 'תקופת ההמתנה', היוותה במבט לאחור את הרקע למבצע 'יארמולקע ירוקה', (במהלכו הוחדרו חרדים במדים אל מעבר לקווי האויב) מבצע שפתח את 'מלחמת יום שישי', והפך לכאורה את השכונה על פיה.

ביום ו', ח' סיוון תשע"ז, ה-2 ביוני 2017 בשעה 12:42, התקשר הממ"ז, ניצב הלוי לאלשיך וביקש אישור לפעול. אלשיך ברר אם הכוחות ערוכים לפריצה ונענה בחיוב. אלשיך שאל: "השבתתם להם את כל פחי האשפה?" הלוי ענה: "את רובם". "אם כן תגיד לבחורים שיכנסו", הורה אלשיך, "ותיזהרו מטיטולים וסלמונלה".

## לוע של קנון

פקד א., שהיה מהכח הפורץ ומהבלשים שהגיעו ראשונים לרחבת תו"א, מתאר: "ההוראה הייתה לשמור קשר עין עם הצמד שהלך עשר מטר לפנינו ולדווח להם אם הכיפות יפלו להם מהראש. היה בלאגן גדול, הרחוב היה מלא במכוניות ואנשים שנכון לאותו רגע עוד לא קבלנו הוראה לתקוף אותם. אתה הולך עם פחד, רואה בקושי כמה מטר קדימה, מצד ימין יש לך איזה ביי"ס של תולדות אונר"א או משהו כזה... שהסנ"צ אומר בקשר לא להתקרב אליו עדיין בשלב זה. אתה אומר לעצמך 'מאיפה זה הולך להגיע'.

"פתאום אני מזהה מישהו/י עם רעלה שמוביל עגלה וסוחב שקית עם תבניות ביצים וטיטולים. עליתי לקשר ושאלתי את הרפ"ק (=ראש פרובוקציה) אם להוריד אותו והוא ענה 'חיובי'. הסתערנו עליו,

בצענו נטרול והורדנו אותו לרצפה. שתי חבריה מהכח העבירו אותו לכיוון הסיאנגמ"ש המשטרתית וניסו לחבור לחבלן של הכח שיפרק את האמל"ח שנתפסו. בינתיים הרחוב התעורר והתמלא בילדים, נהיה לנו קשה עם החיפוי על החברה עם המדים. צעקתי לרפ"ק 'אבדנו אותם'. הוא קיבל לחץ וצרח בקשר: 'הכרז נוהל חנא - בעיילא! חשש לחשיפה! תורידו את כל מי שמסתובב שם שלא יפריע להתקדמות!'. "

"המשכנו לחתור קדימה ולסגור את הפער ביננו לחיילים. היתה לנו שם מיצוביגמ"ש אזרחית שבתוכה ישבו כמה עצורים, רצינו להכניס אליה עוד אחד, פתאום אנחנו רואים מישהו מכוון אלינו לוע של קנון חדשה, 100 זום מיליון פיקסל, ישר אל ה(צ)מיג. לא לקחנו סיכונים וקיפלנו אותו לארבע עם הכלי שלו".

מטולי 'האגיס'  
הוצבו גם במיצרי  
בהר"ן והמעבר  
בהם נחסם לכלי  
נשק ישראלים. לא  
הועילו הלחצים  
הנורבגיים לפתיחת  
המעברים





חזיהרו מטיטולים וסלמונלה. רגע לפני השחרור

”המורל טס  
ללמעלה. דהרנו  
בסמטאות, תפסנו  
את מי שיכולנו.  
שלחתי כח  
לטהר את 'אוצר  
היהדות' ובינתיים  
התחילה הרעשה  
מר' ירוחמ'ס...”

’ויחל’ ביום שלאחריו. עם סיום התענית (בשעה 12:00 לשא”י. - 6:00 איראפית) נערכה עצרת ברחבת ”שועות יעקב”. דובר השכונה יצחק ווייס נאם במעמד ואמר: ”הרשעים חוגגים ביום אידם את ’שחרורה’ של מאה שערים כביכול. האם לזאת יקרא שחרור? (אה...) בבקשה אם אפשר לבקש מהמוכר של ’עין יעקב’ שינמיך מעט את הקריוקי, תודה). כולנו ראינו את הסרטונים, (מה, לא ראיתם?) ואני רוצה לומר לכם רבותי, כי עד לאותו יום שישי, מעולם!! אבל מעולם!! – ואני אומר זאת באחריות מלאה – לא תקפו בשכונה את הרב שמואל שישא פיזית, ואני מדגיש, פיזית! אני מדבר כמובן על השנים האחרונות. מה היה לפני כן? אני לא יודע כי אני לא נכנס לזה ואני לא נכנס לזה כי אני לא יודע. אבל ברשותכם רבותי, אני רוצה להתקדם הלאה. ”כולכם שמעתם שבדו”ח על אירועי המלחמה תבע השופט לדעת מה הביא את המשטרה לפתוח בה דווקא בעיתוי שכזה. מה ענה על כך נציג המשטרה? ”שיקול מבצעי של הימ”ר”. אתם יודעים רבותי מה היה אותו ’שיקול מבצעי’? ובכן, אגלה לכם: משום שזאת שעת ה’ידד-ליין’ של ’לידע ולהודיע’...”

## מאחורי השיקול המבצעי

שבתי גרברצ'יק, דובר המשטרה דאז, התלווה לכח הפורץ לשכונה ותאר את תחושותיו: ”כחרדי שמשרת, קשה לי להסביר מה חש אדם אשר במשך שנים ארוכות לא יכל להלך בחופשיות ברחובות אלו, ופתאום ביום בהיר הוא שב הביתה, לרחובות ה’שטעטל’.

”במשך שנים יצרו כאן מה שנקרא ’קרויס’ - טריטוריה”, הדבר הזה מאחורי(נו). לא יתכן שבלש משטרתי לא יוכל לעטות לגופו איזה ביגוד שירצה באיזה זמן שירצה, ללכת כך היכן שירצה, ולעשות שם מה שירצה למי שירצה!

”לגבי הטיימינג של פרוץ המלחמה - ביום שישי אחה”צ, לדעת השאלה בעניין לא אמורה להיות מופנית כלל כלפי המשטרה אלא כלפי כל אחד מהתושבים שנמנע מלתקוף את החיילים במבצעים דומים שנערכו במקום בשבועות האחרונים. היה עליו לקחת בחשבון כי אם לא ישתף פעולה עם פרובוקציה יזומה ביום שלישי כמשל, זו עלולה להגיע בסוף גם ביום שישי”.

גם תושבי השכונה ציינו כדרכם את חמישים שעות הכיבוש במעמד שהחל בקבלת תענית ביום שלפניו ובקריאת

”לגבי הטיימינג של פרוץ המלחמה - ביום שישי אחה”צ,  
כל אחד מהתושבים שנמנע מלתקוף את החיילים  
במבצעים דומים שנערכו במקום בשבועות האחרונים.  
היה עליו לקחת בחשבון כי אם לא ישתף פעולה עם  
פרובוקציה יזומה ביום שלישי כמשל, זו עלולה להגיע  
בסוף גם ביום שישי”

## תמונת הבלשים ההיסטורית

סמ”ר ד., שפיקד גם הוא על כח בילוש באותו מבצע, מספר: ”זה היה קשה מנטאלית, החבר’ה שמה ממסכים אותך בביצים, בקבוקים, בקבוקי אר סי (ג’י), אוכל, ומכל הבא ליד עד שת’ה לא מבין מה ישאר להם לארוחת שישי בלילה. הם צועקים עליך שת’ה נאצי ועוד כל מיני קריאות בשפה לא מובנת. אתה נדרש להיות מאוד מפוקס בשל הסיכון מירי (על) זו”צ חלילה, וכדו’.

”בשלב מסוים זיהינו נער מתרחק מאתנו בצורה חשודה, הפ(ע)לנו עליו נוהל הדיפת חשוד והוא התחיל לדמם. זה לא היה נראה טוב ואמרתי לכח להכניס אותו לניידת. התקרבו אלינו כאלו שנראים כמו החובשים של הסהר, עם זקן כזה, ורצו לטפל בו, חששנו ממלכודת וגרשנו אותם.

הפנעלנו נוהל הדיפת הנער החשוד



הצלם משה בלוי, מי שצילם את אותה תמונה, סיפר על כך לציקי (יצחק) פראנק בראיון ל’אורתודוקס ניוז’: ”התמונה הזו צולמה רק במקרה, אני תכננתי לתעד את הפשיטה שלהם על המקום, אלא שכפי שכולכם ראיתם כבר בסרטון - מישהו התנפל עלי והצמיד אותי לקרקע, כך שה’פוקוס’ של המצלמה היה מכוון מלמטה למעלה ונוצרה האשליה כאילו הם מביטים ללמעלה”.